

Sygn. akt VIII Kop 73/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Turek

Protokolant: Marta Białek

przy udziale Prokuratora: Marta Orzechowskiego

po rozpoznaniu w sprawie D. A. Y.

skazanego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydziału Karnego z dnia 23 września 2014 roku (sygn. akt XII K 111/14)

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wydania postanowienia o prawnej dopuszczalności przekazania do wykonania w Republice Bułgarii kary 7 lat pozbawienia wolności

na podstawie art. art. 610 § 1 kpk, art. 611 § 3 kpk, art. 611a kpk,

postanawia:

1. stwierdzić, że przekazanie do wykonania na terytorium Republiki Bułgarii kary 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec obywatela Republiki Bułgarii **D. A. Y.** syna A. i M. z domu D. urodzonego (...) w B., prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydziału Karnego z dnia 23 września 2014 roku (sygn. akt XII K 111/14) jest prawnie dopuszczalne i wystąpić do władz Republiki Bułgarii o wykonanie reszty kary pozbawienia wolności wobec **D. A. Y.**;
2. koszty postępowania sądowego w sprawie przejść na rachunek Skarbu Państwa;

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 153/11, D. A. Y. został skazany:

- za czyn określony w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 267 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 k.k. popełniony w dniu 06 czerwca 2009 roku – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- za czyn określony w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 267 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 k.k. popełniony w dniu 02 września 2009 roku – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- za czyn określony w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 267 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 k.k. popełniony w dniu 17 października 2009 roku - na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- za czyn określony w art. 310 § 4 k.k. w zw. z art. 65 k.k. popełniony w dniu 07 listopada 2009 r. – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- za czyn określony w art. 258 § 1 k.k. popełniony w okresie od 06 czerwca 2009 roku do 07 listopada 2009 roku – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy.

D. A. Y. został również skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt VIII K 349/12 za czyny określone w art. 310 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k., popełnione w okresie od 25 sierpnia do dnia 7 listopada 2009 r., od dnia 12 września 2009 r. do dnia 16 września 2009 r., w dniu 7 listopada 2009 r. oraz nie później niż do dnia 7 listopada 2009 – na karę 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego z dnia 23 września 2014 r. (XII K 111/14), Sąd na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec D. A. Y. ww. wyrokami i wymierzył skazanemu karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres pozbawienia wolności od dnia 7 listopada 2009 r. do dnia 27 lutego 2012 roku. Wyrok stał się prawomocny z dniem 1 grudnia 2014 r. (sygn. akt II AKa 410/14).

Obecnie D. A. Y., jak wynika z akt sprawy, przebywa z miejsca swojego zamieszkania na terenie Bułgarii.

W dniu 23 marca 2015 roku obrońca skazanego zwrócił się do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o wszczęcie postępowania w przedmiocie wydania postanowienia w przedmiocie dopuszczalności przekazania do wykonania na terytorium Republiki Bułgarii pozostałej mu do wykonania kary 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyżej wymienionym wyrokiem łącznym.

Skazany w oświadczeniu pisemnym z dnia 8 stycznia 2015 r. wyraził zgodę na przekazanie jego kary pozbawienia wolności do wykonania na terytorium Republiki Bułgarii. Skazany na terytorium Bułgarii ma miejsce stałego zamieszkania, posiada rodzinę (żonę i dzieci), posiada również stałą pracę (k. 24, 27).

Pismem Minister Sprawiedliwości zwrócił się o wydanie postanowienia w przedmiocie dopuszczalności przekazania do wykonania w Bułgarii kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności (k. 3).

Sąd zważył, co następuje:

Rolą Sądu w postępowaniu o przekazaniu do wykonania kary jest ocena prawnej dopuszczalności dokonania przedmiotowego przekazania. Podstawę przekazania w niniejszej sprawie stanowią przepisy Konwencji o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21 marca 1983 roku, której Polska jest sygnatariuszem, a także przepisy kodeksu postępowania karnego.

W przedmiotowej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych prawnych przeszkód przekazania kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 września 2014 r. o sygnaturze akt XII K 111/14, do wykonania w Republice Bułgarii.

Sąd oceniając dopuszczalność przekazania orzeczenia do wykonania za granicą wziął pod uwagę fakt, że skazany nie jest obywatelem Polski (jest obywatelem Bułgarii), nie posiada stałego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Skazany sam zwrócił się z prośbą o przekazanie wykonania kary pozbawienia wolności na terytorium Republiki Bułgarii i wyraził zgodę na przekazanie. W ocenie Sądu przekazanie kary orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydziału Karnego z dnia 23 września 2014 roku pozwoli w większym stopniu zrealizować cele wychowawcze i zapobiegawcze, a także pozytywnie wpłynie na jego resocjalizację. Sąd uwzględnił zwłaszcza również okoliczność, że skazany za granicą posiada osoby najbliższe, dlatego odbywanie kary pozbawienia wolności na terytorium Republiki Bułgarii umożliwi mu kontakt z rodziną.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie występują okoliczności uniemożliwiające przekazanie orzeczenia do wykonania za granicę, gdyż przekazywane orzeczenie jest prawomocne, a skazany wyraził zgodę na przekazanie.

Czyny, za które został skazany są karalne według prawa karnego Republiki Bułgarii (przestępstwa przeciwko ochronie informacji, przestępstwa przeciwko obrotowi pieniędzy i papierów wartościowych, przestępstwa przeciwko mieniu). Ponadto, nie nastąpiło przedawnienie wykonania kary. W chwili złożenia wniosku o przekazanie orzeczenie jest prawomocne, a do odbycia pozostało więcej niż 6 miesięcy kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie występują okoliczności uniemożliwiające przekazanie orzeczenia do wykonania za granicę określone w art. 611b § 2 pkt 1 do 4 kpk.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż nie zachodzą żadne przeszkody prawne do wykonania w Republice Bułgarii reszty kary 7 pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe, orzec należało jak w części dyspozytywnej postanowienia.